Proletari din toate țările uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fiți gata!

Scînteia pionierului
ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR
Anul IX nr. 47 (677) * joi 20 noiemb. 1958 * 8 pag. 30 bani.

Sînt multe împrejurări în care voi, fie că dați o mînă de ajutor unui bătrîn, fie că nu precupețiți nimic în apărarea unui bun obștesc, vă cinstiți din plin cravata roșie. Dar, alături de acestea, mai sînt încă nenumărate împrejurări, la fel de însemnate, în care, după cum veți vedea, pionierii noștri își cinstesc cravata, procedînd oricînd, pionierește.

Să fii pionier în orice clipă

EA N-A DAT INAPOI (povestește prietena eroinei)

Să nu credeți că Olteanu Maria merită titlul de eroină pentru o faptă de arme sau de salvare a unui bun obștesc. Nu După cum povestește prietena ei, Cristu Oana, Marioara a salvat altceva — prestigiul celor din colectivul gazetei de perete. Faptele s-au petrecut astfel: Anul trecut, începe Oana — se aflau în clasa noastră (acum clasa a VI-a B de la Școala medie mixtă nr. 10) doi băieți care învățau rău și, pe deasupra mai erau și nedisciplinați Marioara, care răspundea de gazeta de perete a clasei, ne-a propus:

— Hai să le facem o caricatură, poate și-or simți musca de pe căciulă...

Zis și făcut: creioane colorate, hîrtie de desen, o glumă reușită — și pictura apăru Toți pionierii făcură haz, dar unul dintre cei doi criticați îi șopti Marioarei:

— Uite ce-i, ori iei caricatura de pe gazetă — ori o rupem noi singuri iar ție îți tragem o bătaie de-o să zici ce-i aia!

Marioara se încruntă — dar nu răspunse nimic. Alergă să se sfătuiască cu noi, cei din colectivul gazetei Ce-aveam de făcut? Să-i spunem pe cei doi la dirigenție? Parcă nu... Să încercăm să-i „îmblînzim" cu „e o gluma, măi, ce vă supărați"? In nici un caz! Aceasta pentru că nu era numai o glumă, ci și o treabă foarte serioasă și apoi pentru că...

— Sînt pionieră, și trebuie să-mi îndeplinesc cu cinste sarcina de-a răspunde de gazeta de perete, hotărî Marioara.

Și, în loc să-i ocolească, în loc să se ferească de cei doi, Marioara, împreună cu mine și alți pionieri din colectivul gazetei, ne duserăm drept la cei doi:

— Uite ce-i, să nu vă închipuiți că ne temem de amenințările voastre! Caricatura va rămîne acolo unde e — și să nu îndrăzniți s-o rupeți! Mai avem destulă hîrtie și creioane pentru o a doua, pentru o a treia caricatură Ați înțeles?

Cei doi s-au încruntat, au făcut o pe grozavii — dar pînă la urmă caricatura a rămas la locul ei, și nici Marioara nu a avut neplăceri din pricina lor

Energia de care a dat dovadă în această împrejurare Marioara a fost de altfel unul din motivele pentru care, în acest an, noi i-am încredințat din nou gazeta de perete! isprăvi Cristu Oana.

O fire sinceră

(povestește fostul președinte al unității)

De altfel, rîndurile de mai jos sînt închinate chiar celui care... povestește, adică lui Popescu Nicolae, din clasa a VI-a A de la Școala de 7 ani nr. 1 din București. Acum un an, Popescu a fost președintele unității din școala lui. Anul acesta, altcineva a fost ales — și anume Titere Nicolae, dintr-a VI-a B. Iată ce spune despre acest lucru fostul președinte. Popescu Nicolae:

„Titere învață, ce-i drept, mai slab decît mine, în schimb e mai săritor și are mai multă autoritate. Băieții au făcut foarte bine alegîndu-l. E un băiat prietenos — de altfel și cu mine e prieten. El ține la onoarea detașamentului și unității sale. Nu suferă să-i vadă pe băieți purtîndu-se urît Atunci cînd Cășulete se apucase la harță cu un băiat mai mic, Titere a sărit numaidecît! Dar nu s-a apucat să-l zmucească pe Cășulete, ci l-a dat frumos deoparte, mustrîndu-l sever. Noi avem încredere în Titere. El caută să afle tot ce ar fi mai interesant pentru activitatea noastră. Nu de mult a luat parte, la Palatul pionierilor, la o adunare pentru instruirea președinților de unitate — și este nerăbdător să pună în practică tot ce a învățat acolo. Ceea ce îmi mai place la Titere foarte mult e încă un lucru: acela că, de cînd a fost ales președinte de unitate, nu numai că nu s-a îngîmfat ci a devenit și mai modest. și mai prietenos decît înainte! Deoarece eu anul trecut nu am făcut tot ce trebuia, voi căuta să mă îndrept acum, ajutîndu-l pe Titere".

Vorbind în acest fel despre Titere. Popescu Nicolae, fostul președinte al unității, a dat dovadă de un lucru foarte prețios. de o trăsătură într-adevăr pionierească: sinceritatea. El recunoaște deschis că Titere a meritat cinstea ce i s-a făcut și acest lucru ne încredințează că nu numai Titere ci și Popescu e un pionier de nădejde, cu un caracter bun, în care poți avea oricînd încredere!

PAREREA DETAȘAMENTULUI

(Povestește întreaga clasă)

Ziarele ne aduc zilnic diferite vești despre fenomene care mai de care mai neașteptate: Erupția unui vulcan din Lună! Existența unui soi de balaur într-un lac din Scoția! — și altele. La aceasta, noi am mai adăuga încă una: luarea, de către Tocilescu. dintr-a VI-a B, a notei 7 la fizică! Și aceasta pentru că lui Tocilescu i se pare cu neputință, de necrezut, să capete, alături de numeroșii săi 9 și 10, un 7! Și, ceea ce e mai rău e că, în timp ce savanții cunosc cauzele fenomenelor mai sus amintite, el, Tocilescu, nu numai că nu cunoaște cauzele „fenomenului" întîmplat lui, ci, mai mult, încearcă să invoce o cauză neadevărată! Atunci cînd în locul tovarășului profesor care i-a dat 7 a venit altcineva, Tocilescu a declarat în fața întregii clase.

— Nu eu sînt de vină pentru acest 7, ci tovarășul profesor care mi l-a pus...

Cu alte cuvinte, fostul profesor „se înșelase" asupra cunoștințelor lui Tocilescu și-i pusese o notă mai mică decît trebuia.

Dar, n-a isprăvit bine Tocilescu de vorbit că întregul detașament a ripostat:

— De ce vorbești așa? Ai uitat ca, de fapt, n-ai știut destul de bine lecția?

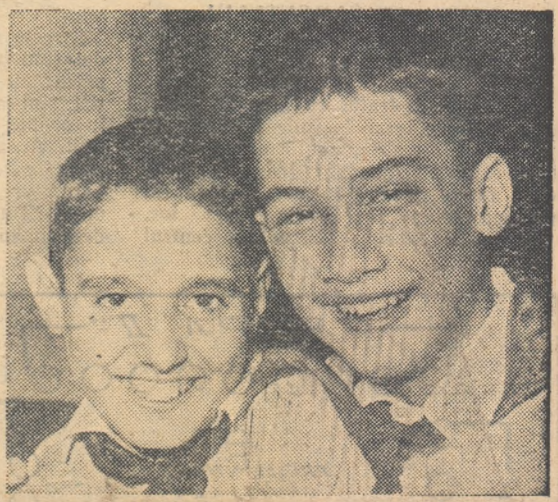
— Tu înveți bine — dar atunci n-ai prea știut, așa că-ți meriți șaptele!

— Nu-i demn de un pionier să vorbească astfel despre un tovarăș profesor!

— Să nu mai procedezi așa! încheie Dimescu Monica: nu uita că ești pionier — și un pionier trebuie să-și recunoască toate greșelile!

...Și astfel, detașamentul, procedînd pionierește și-a spus cu hotărîre cuvîntul și l-a ajutat pe Tocilescu să înțeleagă că, pe lîngă faptul că învață bine, trebuie să fie și modest...

1

2

3

1. Olteanu Maria
2. Cei doi Nicolae: Titere și Popescu
3. Dimescu Monica

GOSPODARUL CASEI

(povestește o... sacoșă)

Sacoșa căreia-i dăm cuvîntul mai jos poate fi întîlnită adeseori pe străzile orașului G...ați. Aceasta, întrucît stăpînul ei, pionierul Nacu Gheorghe, locuiește în acest oraș, unde învață în clasa a VI-a a Școlii medii mixte nr 1.

„Stăpînul meu, ne-a povestit sacoșa, e un băiat dintr-o bucată. Nu vă uitați la el că-i mic de stat și șovăit la vorbă! Dacă l-ați vedea cu cîtă ușurință mă poartă atunci cînd sînt încărcată cu tîrguieli ori dacă l-ați auzi cu cîtă pricepere discută cu mama sa asupra treburilor gospodărești, l-ați prețui și dvs. numaidecît! Ori de cîte ori mama lui are nevoie de ceva, Gheorghiță-i gata să meargă-n piață după tîrguieli, să despice un butuc pentru foc, să dea nițel cu mătura prin casă... Toate acestea el le face nu numai cu pricepere, ci și cu tragere de inimă! El știe că acum, cînd tatăl său e plecat la o școală, mama are mai multe greutăți și el, flăcăul familiei, e chemat s-o ajute! De aceea-i prisnel oriunde-l trimiți Iar atunci cînd și-a făcut și lecțiile și tîrguielile, găsește timp să se joace și cu surioara lui Dorina, în vîrstă de 4 ani. După părerea mea, Gheorghiță, prin cele ce înfăptuiește în ajutorul mamei sale, se poartă ca un adevărat pionier!"...

In loc de încheiere, am vrea să spunem doar atît: în țara noastră cravatele roșii flutură pe piepturile unor copii, cu adevărat cinstiți, energici, săritori, care procedează pionierește în cele mai felurite împrejurări.

Text: AL. OVIDIU ZOTTA
Foto Gr. Prepeliță

Din viața PIONIEREASCĂ

întoarsă spre interiorul careului. In spatele lor se află toboșarul și gornistul unității în poziția indicată pe schemă.

băncî, afară de stegar, care e obligat să rămînă în picioare tot timpul adunării, ținînd steagul.

CEREMONIALUL PIONIERESC

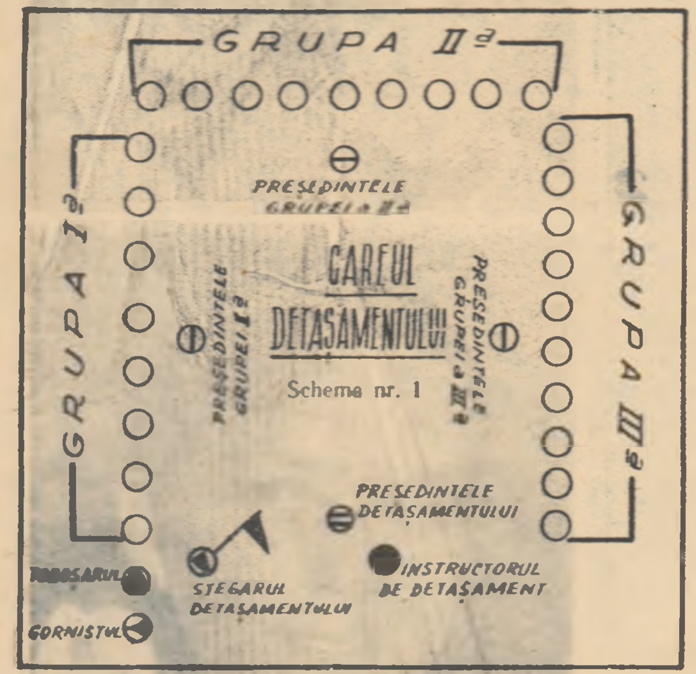
Dragi pionieri, fiecare dintre voi își amintește cu drag ziua cind a primit cravata roșie. Desigur, v-a emoționat sunetul goarnei. bataia tobelor, fluturarea drapelelor, careul pionieresc. Despre aceste lucruri dragi fiecărui pionier vrem să vă amintim azi, in rindurile de mai jos.

La început vă vom vorbi despre CAREU cu care, precum bine știți incepe ceremonialul pionieresc. (Careul, amintim se face numai la adunările de detașament și de unitate. LA ADUNARILE DE GRUPA NU SE FACE CAREU).

CAREUL DETAȘAMENTULUI...

(Vezi schema nr. 1)

...are forma pătrată, cu una din laturi deschisă. Grupele se inșiruie in careu de la stinga la dreapta, conform cu numerele pe care le poartă (grupa 1, 2, 3 etc.) pe o singură linie. Președinții de grupă stau in fața grupei lor, la ½ pas distanță, chiar in centrul frontului format de grupă. Președintele detașamentului stă în centrul deschiderii careului. Puțin in urma lui și lateral se află instructorul de detașament. Stegarul este așezat in dreapta careului pe jumătate întors cu fața spre interiorul careului. Toboșarul și gornistul se află în flancul drept al careului, în spatele stegarului. în aceeași linie cu latura careului. (Dreapta și stinga se consideră nu din poziția celui ce stă cu fața spre careu ci a celor care se află in careu).

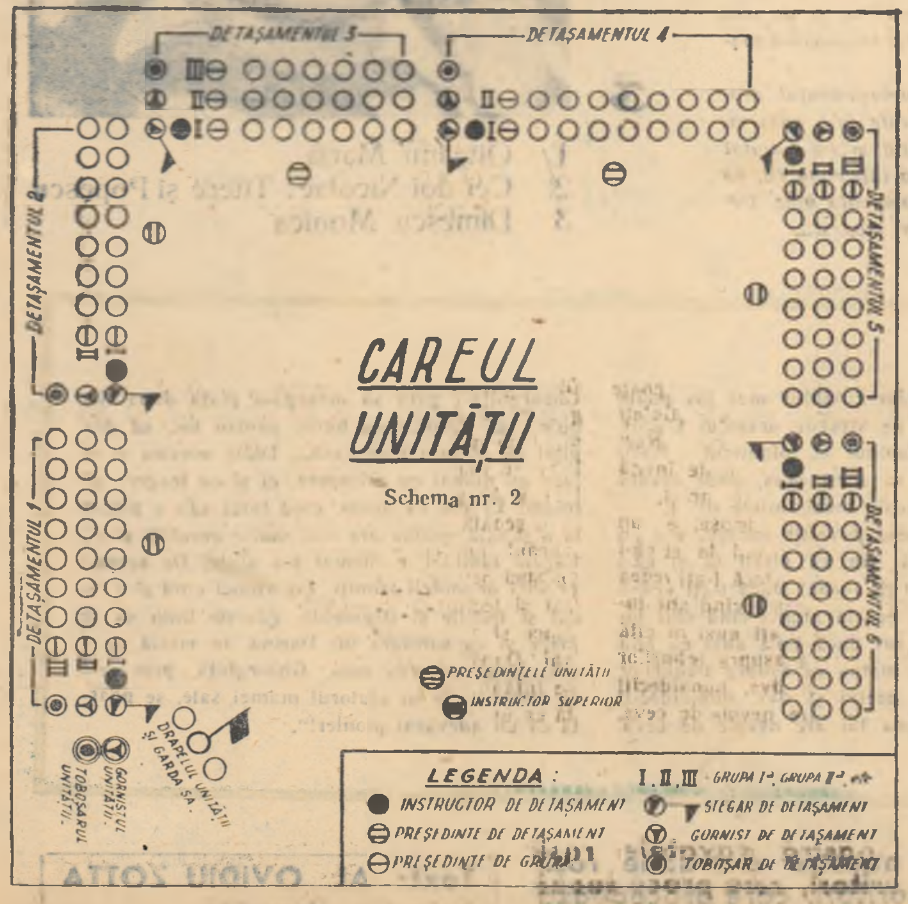

Schema nr. 1

CAREUL UNITAȚII...

(Vezi schema nr. 2)

... este asemănător, ca formă. careului detașamentului, adică are forma unui pătrat cu o latură deschisă. Detașamentele sînt așezate de la stînga la dreapta în ordine numerică pe două sau trei linii. Aceasta depinde de numărul grupelor, care sînt dispuse pe cite un rind avind președintele de grupă în flancul drept. Tot in flancul drept al fiecărui detașament, se găsește instructorul de detașament iar la dreapta lui stegarul detașamentului. In spatele stegarului, unul după altul se găsesc toboșarul și gornistul detașamentului. In fața fiecărui detașament, la distanță de ½ pas, în centrul frontului pe care îl alcătuiește detașamentul, se găsește președintele de detașament. In mijlocul deschizăturii careului stă președintele unității, iar puțin în urma lui și lateral instructorul superior. Garda drapelului, alcătuită din stegarul unității și doi pionieri, este așezată în flancul drept al careului, în linie oblică, cu fața pe jumătate întoarsă spre interiorul careului. In spatele lor se află toboșarul și gornistul unității în poziția indicată pe schemă.

Schema nr. 2

INDATA CE GOARNA A SUNAT ADUNAREA...

...pionierii, care au venit cu cîteva minute mai înainte, se așează în careu, conform celor arătate mai sus. După ce toți sînt la locul lor, începe ceremonialul pionieresc. O să vorbim întîi despre...

CEREMONIALUL PIONIERESC DE DESCHIDERE ȘI INCHIDERE A ADUNARII DE DETAȘAMENT

Deîndată ce careul s-a constituit, președintele detașamentului comandă: „Detașament, pentru aducerea steagului, drepți!" Stegarul pornește să aducă steagul și pînă ce se reîntoarce cu el, ori bate toba și sună goarna ori detașamentul cîntă un cîntec pionieresc.

Foto 1. — *Președinții de detașamente dau raportul președintelui unității.*

Odată steagul adus, președintele de detașament comandă: „Grupe, pentru raport fiți gata!" Atunci, fiecare președinte de grupă se întoarce cu fața către grupa sa și comandă: „Grupă, pentru raport, drepți!" (Președinții de grupă dau această comandă în acelaș timp). După ce grupele au luat poziția de drepți, președinții, în pas alergător, se aliniază în fața președintelui de detașament în ordinea grupelor: 1, 2, 3 etc., de la stînga la dreapta. Președintele primei grupe schițează și rostește salutul: „Salut voios de pionier!" apoi dă raportul: „Tovarășe președinte de detașament. Grupa nr.... cu un efectiv de... pionieri, prezenți ...absenți... motivați... nemotivați... este gata pentru adunare. Urmează al doilea președinte. al treilea (aceștia nu mai rostesc salutul ci doar schițează gestul) și așa pînă la președintele ultimei grupe. PREȘEDINTELE ULTIMEI GRUPE, DUPA DAREA RAPORTULUI, ROSTEȘTE DIN NOU SALUTUL. In timpul primirii rapoartelor, președintele de detașament schițează salutul pionieresc (fără să-l rostească) ridicînd mîna, la fiecare raport pe care-l primește. Salutul rostit de președintele ultimei grupe care a dat raportul. este semnalul terminării rapoartelor. In pas alergător, președinții de grupă se reîntorc la grupele lor unde dau comanda: „Grupă, pe loc repaus!" Imediat după aceasta, președintele de detașament comandă, la rîndul său: „Detașament, pentru raport, drepți!" Intregul detașament ia poziție de drepți. Președintele detașamentului se întoarce cu fața către instructor și se apropie de el luînd, la un pas, doi, distanță, poziție de drepți. Schițînd salutul pionieresc, el raportează: „Salut voios de pionier!" Tovarășe instructor de detașament, detașamentul nr... cu un efectiv de... pionieri, prezenți... absenți ...motivați... nemotivați... este gata pentru adunare. Salut voios de pionier!" (Vezi foto 2). Instructorul de detașament (care a schițat în tot timpul raportului salutul pionieresc) stringe mîna președintelui. Acesta se întoarce din nou cu fața spre careu. Salutînd, instructorul rostește apoi chemarea: „La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn. fii gata!" iar întregul detașament răspunde: „Sînt gata întotdeauna!" Cu aceasta, ceremonialul de deschidere al adunării se încheie. Instructorul de detașament anunță scopul adunării. Pionierii pot trece în bănci, afară de stegar, care e obligat să rămînă în picioare tot timpul adunării, ținînd steagul.

CEREMONIALUL DE INCHIDERE

La comanda președintelui: „Detașament, în careu, adunarea!" sau la sunetul goarnei pionierii se așează din nou în aceeași formație ca la început. Președintele detașamentului anunță: „Tovarășe instructor adunarea a luat sfîrșit!" Președintele se întoarce cu fața spre careu. Instructorul rostește din nou chemarea: „La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn. fii gata!" la care întreg detașamentul răspunde: „Sînt gata întotdeauna!" Atunci președintele comandă: „Detașament pentru ducerea steagului, drepți!" iar stegarul duce steagul de detașament la locul său.

Foto 2. — *Instructorul primește raportul președintelui.*

CEREMONIALUL DE DESCHIDERE ȘI INCHIDERE LA ADUNAREA PE UNITATE...

...este asemănător cu ceremonialul care are loc la detașament, firește, cu unele deosebiri. La ceremonialul unității rapoartele le dau președinții de detașament, președintelui unității, (vezi foto 1) PREȘEDINȚII DE GRUPA NU DAU NICI UN FEL DE RAPORT. Textul raportului este și el asemănător cu deosebirea că în loc de „grupă" se folosește cuvîntul „detașament", iar în loc de „detașament" se folosește cuvîntul „unitate". Aceleași modificări sînt valabile și la toate comenzile. STEAGURILE DE DETAȘAMENT SE ADUC DE LA INCEPUTUL CAREULUI FARA SA MAI FIE NEVOIE DE O COMANDA SPECIALA PENTRU ASTA. Precum ați văzut la începutul acestui material, la adunarea de unitate se aduc și tobele și goarnele detașamentelor. Toboșarii și gorniștii sînt așezați în flancul drept al fiecărui detașament, aliniați în adîncime. în spatele stegarului.

Pionieri din activele pionierești! Păstrați această pagină la Camera pionierilor!

Duminica VESELĂ

Într-una din zile, colectivul de conducere al unității de la Școala de 7 ani din comuna Sacădat, a hotărît să organizeze prima „Duminică veselă". Cum s-a desfășurat această zi veți vedea din rîndurile de mai jos.

MAI INTII, O MINA DE AJUTOR

Dimineața, după ce s-au adunat la școală, pionierii au hotărît ca, mai întîi, să facă puțină treabă pe șantierul școlii noi. S-au împărțit pe grupe și s-au apucat de lucru... Au aranjat cărămizile și olanele, au curățat locul din preajma șantierului, au stivuit blănile și deșeurile rezultate din cioplire... Toți au muncit cu drag. Căci, trebuie să știți, pionierii de aici nu se dau înapoi de la nici o treabă.

...DAR NICI VESELIA N-A LIPSIT

Apoi, au început activitățile distractive. Se pare că, dintre toate, copiii îndrăgesc mai mult

concursurile. Poate de aceea au și organizat atîtea. Concurs pentru cel mai bun cîntăreț; pentru cel mai bun dansator și multe altele.

De fapt acest concurs a pus la grea încercare juriul alcătuit... tot din pionieri. Jocurile „Bătuta", „Invîrtita", „Joc de doi", „Hațegana", au fost cele mai aplaudate.

Incotro să privești mai întîi? Peste tot lucruri care de care mai interesante. In curte, vreo douăzeci băieți și fete participau la jocurile pionierești. Spectatorii urmăreau cu atenție desfășurarea lor. Două echipe trăgeau cu putere de frînghie. Oare cine va fi mai tare?... Strigătele de încurajare nu mai conteneau.

În clasă se desfășura un concurs de ghicitori. Participanții trebuiau să cunoască cît mai multe ghicitori dar, la rîndul lor, să știe să și răspundă... După cum vedeți, distracții la tot pasul. Chiar și pe terenul de sport din marginea comunei. Acolo se adunaseră pasionații jocului cu balonul rotund. Făceau un ultim antrenament înaintea meciurilor inter-clase ce urmau să se desfășoare după amiază.

★

Activitățile au continuat pînă seara tîrziu. Meciuri de fotbal și volei, concurs „Drumeții veseli", șezătoare...

Dacă le-au plăcut pionierilor toate acestea? Nu v-aș putea spune. Însă un lucru e sigur: astfel de duminici vesele se vor organiza la școala din Sacădat, cu regularitate.

Acesta n-a fost decît începutul.

EM. DOBRESCU

Pe marginea discuției

AL MEU și al nostru

POATE VOR INȚELEGE

Majoritatea școlarilor și pionierilor din școala noastră păstrează bunurile școlii, le mențin curate și nu de puține ori pionierii au pus mîna să repare și să construiască unele obiecte pentru școală.

Avem însă printre noi și altfel de exemple și, din păcate, chiar din rîndul celor mari. Miron Eugenia, de pildă, e mare „sculptoriță". Ca să-și arate „talentul", scobește pe tabla băncii tot felul de lucruri. In clasa a VII-a mai avem un „sculptor" și aș putea spune chiar „mai priceput" pentru că... face pagube și mai mari. Il cheamă Ionescu Constantin.

Acești doi pionieri nu păstrează bunurile școlii, dar cînd e vorba de lucrurile lor, procedează la fel ca Victor din povestirea dumneavoastră. Eugenia a uitat acasă cărțile sau pur și simplu îți spune că se murdăresc dacă ți le împrumută, iar stiloul lui Ionescu n-are niciodată cerneală, așa că, nu poate să ți-l dea. Ce bine ar fi dacă acești doi colegi ai mei ar avea la fel de multă grijă și de bunurile obștești!

SCHIFTER RUTH
cl. a VII-a Școala de 7 ani nr. 7 — Botoșani

In fața ultimei achiziții a muzeului de istorie naturală „Grigore Antipa" din București.

Această girafă a fost primită de la muzeul de istorie naturală din Stockholm (Suedia) în schimbul a 4 fluturi rari din regiunile tropicale, care lipseau muzeului suedez.

Onoarea grupei

Cu o zi înainte doar, grupa a II-a a hotărît ca marți la ora 12 să aibă loc o scurtă adunare. Inainte de a participa și noi, — cîteva cuvinte despre pionierii din această grupă.

In primul rînd trebuie să știți că pionierii grupei a II-a învață bine și țin mult la onoarea grupei lor.

Acum cîteva zile însă cînd au văzut că Bîrzoi a mai primit încă un trei la istorie, au luat hotărîrea „cît încă nu e prea tîrziu" să discute serios despre el și Lozneanu într-o adunare de grupă.

— Noi, grupa, vrem ca Bîrzoi Ion și Lozneanu Geta să ne spună aici în adunare, simplu, în cîteva cuvinte, de ce nu învață, a cerut Cepranov Eugen, primul care a luat cuvîntul. Și anul trecut a rămas Bîrzoi repetent. Treiul ăsta proaspăt la istorie, pe lîngă celelalte note între 1—5... E o rușine pentru grupa noastră,—a spus Dan Mărculescu. Eu zic să le dăm și un termen, a propus Constantin Chipăruș. Pînă la următoarea adunare de grupă trebuie să ia primele note bune!

Au mai luat cuvîntul și alți pionieri. Unii au arătat că cei doi sînt indisciplinați la ore, neatenți. Ba chiar, nu de mult, Bîrzoi a primit un trei la anatomie pentru că... a suflat. Alții au mai propus ca pînă nu-și îndreaptă notele să nu mai vorbească nimeni din colectiv cu ei și numaidecît să se scrie despre ei un articol la gazeta de perete a unității. Cei care stau în apropierea lor i-au propus să-și facă lecțiile împreună cu ei. Către sfîrșitul adunării s-a ridicat și Geta Lozneanu: „Știți... aveți dreptate". Mai mult n-a izbutit să zică. Ion Bîrzoi a preferat să tacă... Ce-ar mai fi putut spune?

★

Sîntem convinși că cei doi pionieri ai grupei a doua din clasa a VII-a A a Școlii medii nr. 1 „Mihail Sadoveanu" din Iași nu au uitat ce s-a discutat în această adunare. Nu știm care dintre pionieri s-au adresat atunci mai mult inimii lor, al cui cuvînt i-a durut mai mult. In orice caz credem c-au învățat un lucru: au învățat ce se numește onoarea grupei.

M. DASCĂLU

~○~

Chiar dacă nu învățăm anul acesta...

— Adunare închinată științei —

In dimineața zilei de 3 noiembrie, profesorul de fizică de la Școala de 7 ani Ceacu, comuna Cuza Vodă a primit o invitație: „Vă rugăm să luați parte la adunarea noastră închinată științei. Semnat: Detașamentul clasei a IV-a". *Alături de invitație, profesorul găsi și o listă întreagă de întrebări. Peste două zile...*

...PROFESORUL RASPUNDE LA PRIMA INTREBARE, IAR UNII SE FAC DE RIS

— Cu siguranță, cel care a pus prima întrebare și-a adus aminte de ziua cînd a văzut „piatra" pe la noi, grindina cum i se zice, începu profesorul.

In sală izbucniră rîsete. Tunsu, care începuse să rîdă primul, se ridică în picioare:

— Lazăr Ion zice că a căzut piatră din cauză că s-a jucat cu mere.

— E o superstiție, spuse profesorul. Grindina e un fenomen al naturii foarte bine cunoscut și nu are nici o legătură cu merele. Și profesorul le explică amănunțit cum se formează grindina.

BASM ȘI ADEVAR

— Și despre trăsnete, tunete și fulgere am auzit povestindu-se fel de fel de lucruri, spuse o pionieră. Eu aș vrea să știu de ce nu-i bine să stai lîngă stîlpi sau sub copaci cînd fulgeră?

— Pentru că trăsnetul cade pe locurile cele mai înalte, explică profesorul. Dacă se întîmplă să ne adăpostim lîngă ele, ne carbonizează și pe noi. Apoi, le dădu amănunte despre felul în care ia naștere fulgerul, tunetul și trăsnetul.

— Am tras și eu odată o spaimă, povesti Măcinic Elena. A trăsnit chiar în salcîmul din fața mea.

— Nu ți-a fost frică? o întrebă cineva mai mult în batjocură.

— Cred că nu! Trăsnetele nu pot fi îndepărtate prin superstiții. Numai paratrăsnetul poate face lucru acesta. Și pionierii clasei a IV-a făcură cunoștință și cu paratrăsnetul. Apoi curioșii îi puseră și alte întrebări:

La sfîrșitul adunării în jurnalul detașamentului clasei a IV-a, apăru scris: „Astăzi, 5 noiembrie, am avut o adunare de detașament. Am aflat care sînt cauzele adevărate care produc grindina, tunetul, trăsnetul și fulgerul. O să mai organizăm asemenea adunări. Vrem să aflăm despre aceste lucruri chiar dacă nu le învățăm încă anul acesta la școală".

ANA COZMIȚA

DIN UNITAȚI, DETAȘAMENTE, GRUPE

Pionierii și școlarii din comuna Slobozia-Conache, raionul Galați, au ajutat colectiviștilor la strînsul recoltei de ricin. In ziua de 9 oct. a.c., ei au recoltat ricin de pe o suprafață de 25 ha, ne scrie tovarășul Jenică Dumitrache, activist al Comitetului Raional U.T.M., Galați.

Pionierii din comunele Filimon Sîrbu și Surdila-Greci, raionul Filimon Sîrbu, au predat ocolului silvic Ianca, peste 200 kg sămînță de sălcioară. Acțiunea de strîngere a semințelor continuă, ne înștiințează tovarășul Gherasim Ștefan, secretar cu probleme pionierești, raionul Filimon Sîrbu.

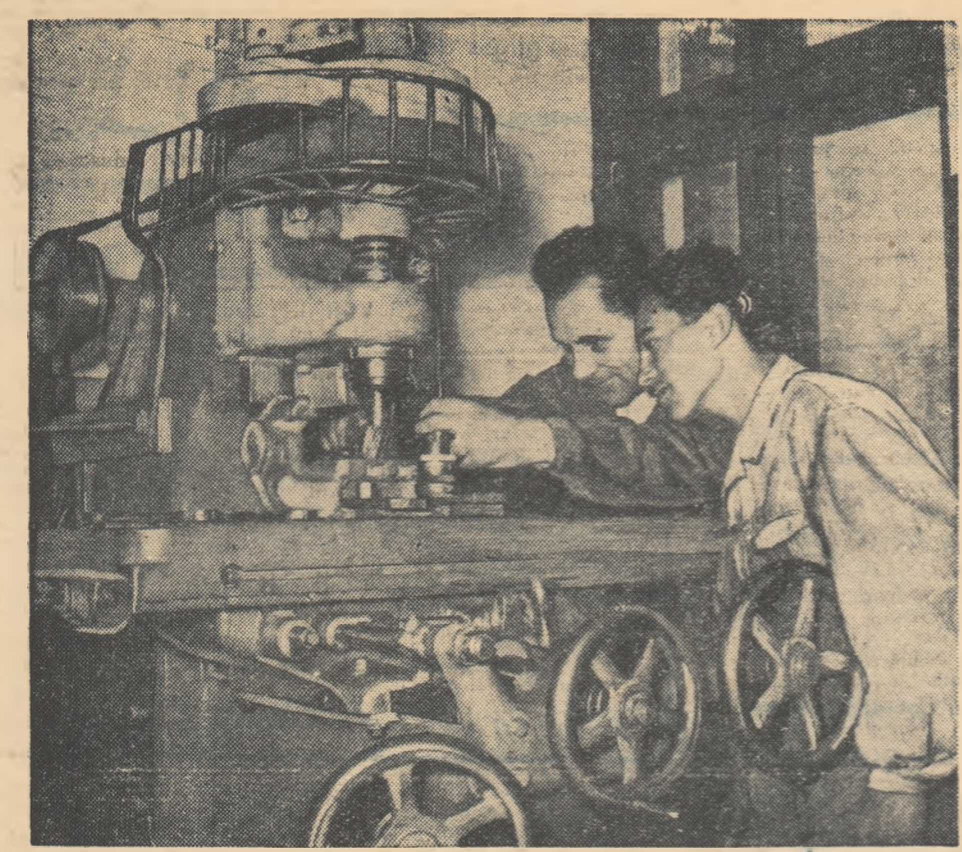
Cea mai frumoasă realizare a pionierilor de la Școala de 4 ani din comuna Cocargeaua, raionul Fetești în cinstea alegerilor activelor pionierești, a fost acțiunea de strîngere a fierului vechi, ne scrie Zamfirescu Marioara, președinta unității. Ei au predat statului o cantitate de 800 kg fier.

Tovarășul profesor Ionel T. Trifu — Smîrdioasa, ne informează că pionierii din satul Păuleasca, raionul Zimnicea, dîndu-și seama de pagubele pe care ciorile le provoacă culturilor, au hotărît ca în fiecare săptămînă să meargă în pădurea de la marginea satului ca să distrugă cuiburile de ciori. Intr-o singură zi, au stîrpit 56 de ciori și 121 de cuiburi.

Pionierii de la Școala de 7 ani din comuna Bocsig, raionul Ineu, au organizat la 25 octombrie a.c. ziua „Dăm o mînă de ajutor". Tovarășul instructor Cilan Teodor, ne scrie că în ziua aceea, pionierii au plivit buruieni de pe o suprafață de peste 2 ha plantate cu puieți...

Gospodăria colectivă din comuna Tinca, raionul Salonta, a primit în repetate rînduri ajutorul pionierilor la strînsul recoltei.

Intr-o singură zi, ne scrie Curpaș Ecaterina, pionierii de la Școala de 7 ani, unde învață și ea, au adunat porumbul de pe 6 ha.

Ce interesantă e lecția practică! Cunoștințele însușite la cursuri se limpezesc mult mai bine cînd ai în față unealta sau mașina respectivă.

În fotografie: elevul Imbuzan Ștefan din anul III, Școala de meserii din Cluj, ascultă cu atenție îndrumările tehnice date de profesorul-maistru.

SCRISORI DIN BICAZ

Așa cum ți-am promis, nu de mult, vom continua azi, prietene cititor, vizita noastră prin Bicaz. Și pentru început vom poposi la Fabrica de ciment „Congresul al XIX-lea", ale cărei produse sînt cunoscute și apreciate pînă departe, peste hotarele patriei. Primul lucru ce-l întîlnim aici sînt... „cărăbușii!" Nu, nu cărăbuși cu aripi, ci numai niște mașini cisterne, numite în glumă așa, și care încarcă cimentul și-l duc spre fabricile de beton ce lucrează pentru sectoarele hidrocentralei. Și au de furcă neosteniții cărăbuși, fiindcă muncitorii fabricii se străduiesc să dea ciment mereu mai mult și mai bun.

Sînt tare mîndri „cimentiștii" că și-n acest an au primit drapelul de întreprindere fruntașă pe ramură. Iată-l de pildă pe comunistul Lungu Gheorghe, care manipulează uriașul pod rulant. Vezi cu cîtă atenție și pricepere lucrează? De felul lui este foarte vesel. Dar acum e serios, încordat. Știe că o mișcare greșită poate primejdui viața tovarășilor săi. Dar toți „cimentiștii" lucrează cu temei. Și ca în toate uzinele patriei în primele rînduri sînt comuniștii.

★

Una din fabricile de beton care „înghite" zeci de cisterne de ciment pe zi, este și „Fabrica Tineretului" de la Stejaru. Multora dintre muncitori le-a fluturat la gît nu de mult cravata roșie, ca și ție azi. Cînd au venit pe șantier știau ce muncă grea îi așteaptă. Rareori însă s-a găsit vreunul care să se sperie, să dea înapoi.

Mi-a rămas întipărit în minte, chipul candidatei de partid Poncu Elena, o fată măruntă, sprintenă ca o veveriță, care nu stă locului o clipă. Din satul ei de lîngă Tg. Neamț a plecat brigadieră pe șantierul Ozana-Cracău. Apoi a venit direct aici. Tot brigadieră. A crescut odată cu lucrările de pe șantier. Acum e muncitoare calificată, lucrează la stația de dozare a fabricii de beton.

L-am cunoscut de asemenea pe Mircea Marin, care s-a calificat pe șantier și acum învață meseria de electrician. Și el a fost brigadier și azi se bucură de stima și respectul muncitorilor.

Am cunoscut și alți muncitori pe șantier și mi-ar trebui pagini întregi să scriu despre fiecare în parte. Mă opresc aici. Nu însă înainte de-ați povesti cîte ceva despre condițiile de viață și muncă ale constructorilor hidrocentralei.

Pe tot șantierul n-ai să întîlnești muncitor fără haine de protecție. O mare parte dintre ei au locuințe spațioase, în blocurile special construite. Muncitorii vizionează filme și spectacole, asistă la conferințe la Clubul Central sau la clubul fiecărui sector de muncă. Teatrul de stat din Bacău își face simțită prezența foarte des aici. Bibliotecile, cu ultimele cărți apărute, stau la dispoziție cititorilor și numărul acestora crește mereu. În coloniile de la Dodeni, Stejaru, Tunel-intrare, Fabrica de Ciment, fiii constructorilor dezleagă buchiile cărților în clase mari, luminoase. Tot pentru ei și-a deschis de curînd porțile „Casa pionierilor", unde petrec neuitate clipe de joc și voie bună.

Ei, dar plimbarea noastră se apropie de sfîrșit. Toate cîte le-ai văzut și aflat sînt numai cîteva aspecte din munca eroicilor constructori ai hidrocentralei. Intreagă, munca aceasta e ca un șuvoi uriaș. Un șuvoi mai puternic decît furia apelor, mai puternic decît granitul munților.

PETRUȚA MUNTEANU

„MOTANUL ÎNCĂLȚAT", „TREI URSULEȚI" ȘI ALTE... MAGAZINE

Personajele din titlu sînt bine cunoscute cititorilor. Despre năstrușniciile motanului încălțat, despre cei trei ursuleți și atîția alți eroi ai tărîmurilor strălucitoare de basm, copiii știu să-ți povestească interesant, cu sufletul la gură. De data aceasta copiii nu i-au mai întîlnit însă în paginile cărților, ci pe frontispiciul magazinelor destinate micilor cumpărători. Lui Valeriu, bunăoară, un școlar pe care tocmai l-am întîlnit ieșind dintr-un asemenea magazin „Cei trei ursuleți" i-au oferit un palton de toată frumusețea. Și mai ales călduros. N-are decît să dea înghețul! Prima ninsoare îl va găsi în palton nou...

Magazinul „Cei trei ursuleți" e „mic" ca înfățișare, pe măsura personajelor de pe firmă și a cumpărătorilor care-l vizitează. Numai în ultima săptămînă s-au vîndut aproape 1500 paltoane și peste 2000 rochițe. Personalul, abia prididește cu clienții.

ȘI EUGENIA S-A ÎNOIT

Rafturi înțesate cu mărfuri frumoase și de bună calitate, se găsesc și la „Șapte pitici". N-ați auzit încă de acest magazin? Se prea poate, deoarece abia săptămîna trecută s-a deschis. Nici Eugenia n-o fi aflat de el, altfel, cine știe, poate că ar fi alergat, curioasă, să cumpere de acolo. Nu-i nimic însă, ceea ce i-a trebuit, a găsit și la „Doi iepurași".

— O pereche de cizmulițe! a cerut ea bucuroasă.

— Și... uniformă, a adăugat tatăl ei, muncitor la fabrica de articole de voiaj „Stăruința". Încaltea să te-noiești de-a binelea. Ești doar în clasa a VII-a!

Apoi, adresîndu-se vînzătoarei, pe un ton mai mult glumeț: „Uniforma vreau să fie lucrată ca lumea! Așa-s și lucrurile pe care le fac eu la fabrică. N-aveți decît să le controlați. Se vînd în magazine.

Eugenia își aranjează cu grijă șorțul: „Îmi stă de minune. Cînd m-o vedea mama!"...

VORBESC EROII CĂRȚILOR DRAGI

De cîte ori, răsucind butonul la radio, n-ai auzit glasul tremurat al Cenușăresei, eroina lui Charles Perrault, sau n-ai ascultat vreo emoționantă povestire de Anderssen! Dar glasurile caprei și iezilor din povestirea lui Creangă? Dacă vrei, oricînd le poți asculta, fără radio. Cum? Te duci pe Calea Victoriei, la „Motanul încălțat" care are un... raion de discuri. L-am întîlnit aci pe pionierul Popescu Decebal. Era cu colegul său de bancă elevul Puflea Ion.

— Știți, am vrea o povestire de Anderssen... „Privighetoarea".

Rotită uniform sub vîrful acului, placa neagră, mută cu o clipă înainte, prinse viață. Din spiralele invizibile, incrustate pe fața ei, se desfășura, molcom, firul cald al povestirii...

Copiii ascultau cu emoție. Merită într-adevăr să ai în casă un asemenea disc.

★

Bine asortate cu mărfuri, magazinele pentru copii sînt vizitate zilnic de mii și mii de cumpărători.

Și, chiar dacă „Motanul încălțat", nu poate să te încalțe (raioane cu încălțăminte se află la alte magazine), iar „Cei trei ursuleți" nu te invită să desfunzi cu ei vreun stup din prisacă, găsești în schimb lucruri minunate acolo și la celelalte magazine pentru copii: paltoane îmblănite, căciuli călduroase de iarnă, pantaloni de schi, fulare de lînă, mănuși și...

Dar cîte nu adăpostesc rafturile arhipline!

AL. DINU IFRIM

Cînd m-o vedea mama!"

Grozav ursuleț, n-am ce zice!

Atlasul PIONIERULUI

JAPONIA

Japonia este un ne
lier de insule, care
țule pe o distanță de
de-a lungul coastelo
ritene ale Asiei. Num
cestor insule, locuite
te 90 de milioane de
este foarte mare.
tot atît de numeroși
lele sînt și... vulcan
uriași care „fumea
încetare. Cel mai
dintre ei este, fără
vestitul Fuczi-Yama,
3700 de metri. Unii c
cești coloși neas
sînt în plină activita
s-au răcit de mult, i
terele lor s-au form
adînci și limpezi
curcubee.

Dar lacurile aceste
în lume, nu sînt sin
musețe a Japoniei.
desea oamenii simp
ponia pomenesc tr
trei cuvinte: „Zăpa
florile". Intr-adevăr,
sclipind în soare
le munților, oferă
liște de neuitat.
spune de asemenea
nicăieri de frumo
despre floră, e de
spunem că ea num
mai mult nici mai
5.500 de specii.

Zăpada, luna, flor

reportaj | știri | informații | noutăți | tehnice | repor

de la prietenii tăi de peste hotare

Vorbește stația de amplificare

— „Atențiune! Atențiune! Stația de amplificare își începe emisiunea".

Pentru pionierii școlii „D. Blagoev" din Russe, Republica Populară Bulgaria, a devenit un lucru obișnuit să audă aproape zilnic cuvintele acestea. Emisiunile stației de amplificare, alcătuite pe teme diverse, sînt ascultate cu mult interes de către pionieri. Cu ajutorul stației sînt evidențiați pionierii harnici și disciplinați. Nu sînt trecuți cu vederea, bineînțeles, nici cei leneși sau dezordonați, care primesc „săgeți" bine țintite. Emisiunile stației de amplificare a școlii sînt redactate și difuzate chiar de către pionieri.

„Expresul pionierilor"

Tren în miniatură? Nu! Nu sînt altceva decît faptele cu care pionierii din Republica Democrată Germană întîmpină a X-a aniversare a Republicii. Fiecare școală are după cum l-au numit pionierii „expresul" său cu care a plecat în cursă.

Expresul școlilor din Brandemburg a plecat din gară cu „încărcătură" destul de bogată. Deocamdată pe „recipisa" pionierilor se află trecute cîteva acțiuni: strîngerea și valorificarea castanelor, colectarea a 7 tone fier vechi, spectacolele prezentate de către teatrul de păpuși al pionierilor. Fiecare ban adunat din aceste acțiuni, reprezintă o cărămidă în plus, necesară la mărirea și modernizarea unei școli din oraș.

Radio-stație pentru pionieri

Centrul de vele al pionierilor de pe malul lacului Turawsk din Republica Populară Polonă se va îmbogăți cu o radio-stație modernă. Cu ajutorul ei pionierii care activează aici vor putea învăța semnalizările prin radio. Totodată ei vor aduce un ajutor prețios pompierilor, deoarece și-au luat sarcina de a semnaliza comandantului general de pompieri orice eventuale incendii.

Uzina pionierilor

Printre nenumăratele uzine care împînzesc orașul Loyang din Republica Populară Chineză se înalță semeață și clădirea uzinei „Tinerii pionieri". Uzina aceasta care produce fier și oțel a fost construită cu participarea pionierilor din 12 școli ale orașului.

Lucrători în uzină sînt chiar constructorii ei, pionierii, care se străduiesc să dea oțel mult și de bună calitate. Numai într-o singură lună producția uzinei pionierești a fost de 130 tone de oțel de cea mai bună calitate.

Cui i se supune timpul...

Nici o clipă soarele nu încetează să privească țara aceasta uriașă cît un continent. Cînd zorile încep să mijească deasupra insulei Sahalin, departe spre vest, la Kaliningrad, cerul este încins de flăcările asfințitului. Timp de 41 de ani călătorind deasupra întinsului pămînt sovietic, soarele a fost martorul permanent al unor transformări uimitoare. A văzut cum deșerturi devin grădini, cum se nasc noi orașe și mări, cum atomul poate da lumină, cum avionul se ia la întrecere cu sunetul și-l lasă cu mult în urmă.

În țara aceasta, biruind mari greutăți, oamenii au învățat să supună timpul, să făurească într-o zi ceea ce alte țări au făurit în ani. În Uniunea Sovietică, întregul popor discută în aceste zile cifrele de control ale dezvoltării economiei naționale pe anii 1959—1965. Șapte ani... În ziua în care pruncii de azi vor deveni școlari, Uniunea Sovietică va fi aproape de două ori mai bogată, mai puternică decît azi. In șapte ani, în răstimpul acesta scurt, producția industrială a țării sovietice va crește cu 80%, iar cea agricolă de 1,7 ori.

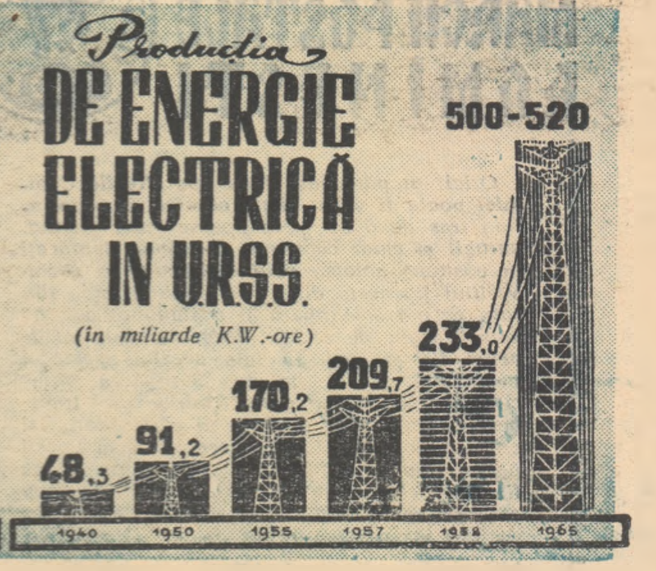
Citind cifrele de control ale viitorului plan de 7 ani ți se oprește răsuflarea: 70 de milioane tone de fontă; oțel — 86—91 milioane tone, adică cu 56—65 la sută mai mult decît în 1958; 240 de milioane tone de petrol, 11 miliarde puduri de cereale, 1 milion de tractoare. Să facem o comparație: în 1965, producția industrială a Uniunii Sovietice va fi într-o lună mai mare decît cea a Rusiei dinainte de Revoluție, din 2—3 ani.

Viața va deveni mai bună, mai veselă. Proiectul planului de 7 ani prevede ca ziua de muncă să fie redusă la 6—7 ore, iar cifrele care vorbesc despre dezvoltarea științei și culturii sînt și ele impresionante: 40 de milioane de elevi, 1.600.000.000 de cărți tipărite pe an, 100 de noi centre de televiziune și stații de retransmisie a programelor de televiziune...

Citim și recitim cifrele acestea uriașe. Ele vorbesc despre înfățișarea viitorului, și nu a viitorului îndepărtat. Cînd pruncii de azi vor deveni școlari, în Uniunea Sovietică va fi dobîndită cea mai măreață biruință a omenirii de la începutul istoriei ei: comunismul va fi o realitate, visul milenar va deveni fapt împlinit.

Bătrînul soare călătorind în următorii 7 ani deasupra pămîntului sovietic va fi martorul unor transformări pe care înainte nimeni nu și le putea imagina. Dar nu va mai fi uimit ca în primii ani de existență a statului sovietic. Nimeni nu mai este astăzi uimit cînd asistă la marile izbînzi ale constructorilor comunismului. Este clar, timpul se supune oamenilor liberi, descătușați; timpul lucrează și el la făurirea fericirii omenirii.

Pentru constructorii de mîine

O corespondență sosită din Italia arată că, an de an, peste 300 de mii de copii din această țară nu pot trece dincolo de clasa a V-a, din lipsă de școli. Și în toate țările capitaliste situația este la fel de grea pentru copiii oamenilor muncii.

E deosebire uriașă între nepăsarea cu care guvernanții capitaliști privesc educația copiilor și grija plină de dragoste cu care statul sovietic înconjoară tînăra generație, ajutînd-o să-și însușească din plin cultura, știința. O deosebire pe care oricine o înțelege, citind de pildă doar cîteva cifre: astăzi, în școlile de cultură generală din U.R.S.S. învață 28.700.000 de elevi, față de 9.650.000, cîți erau în 1914. Față de același an, numărul profesorilor a crescut de la 280.000 la 2.000.000.

Datorită uimitoarelor succese dobîndite de știința sovietică, datorită avîntului luat de industria și agricultura sovietică în ultimii ani, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și guvernul sovietic au hotărît luarea unor măsuri care să lege și mai strîns învățămîntul de activitatea de construire a comunismului și să dea cadre tot mai bine pregătite. Măsurile acestea sînt cuprinse, în raportul prezentat zilele trecute de tovarășul N. S. Hrușciov la Plenara C.C. al P.C.U.S. Ele prevăd, de pildă, trecerea de la învățămîntul obligatoriu de 7 ani la cel de opt ani, care va da tinerilor o educație politehnică de bază, cunoștințe de cultură generală. Sînt de asemenea prevăzute întărirea învățămîntului mediu, înființarea unor școli tehnico-profesionale specializate și a unor școli profesionale sătești, înființarea de noi institute de învățămînt superior în centrele industriale noi și multe alte măsuri menite să deschidă învățămîntului orizonturi tot mai largi.

Trei frumuseți fără seamăn din țara insulelor.

★

Dar tot trei sînt și nenorocirile care bîntuie în Japonia. Cine n-a auzit de cutremurele care dărîmă sute de case ca pe niște jucării? Dar de vestitul taifun, care provoacă inundații și distrugeri imense? Mai greu însă decît taifunul și cutremurele, apasă asupra poporului japonez cea de-a treia nenorocire: mizeria, asuprirea pe care o exercită clasele stăpînitoare.

Cronicile arată că încă din secolul III al epocii noastre, vechile triburi japoneze au fost reunite în așa zisa „Împărăție a reginei Himiko". De atunci, un șir întreg de împărați, și alături de ei nenumărați nobili, așa zișii samurai, au împilat și jefuit poporul japonez. Asuprirea aceasta a stîrnit, de-a lungul vremurilor, furtuni cumplite: furtuni ale revoluției poporului. Prima răscoală cunoscută datează din anul 645 și la ea au participat mii de robi de pe moșiile nobililor. In secolul XI, țăranii răsculați au atacat chiar capitala țării, Tokio. Intre secolul XVII și prima jumătate a secolului XIX au avut loc peste 1.200 de răscoale țărănești.

Oamenii muncii din Japonia manifestează pentru întărirea prieteniei cu marele popor chinez

Iar atunci cînd capitaliștii japonezi și cei străini (mai cu seamă americani) au întemeiat primele fabrici, țara a început să fie zguduită de marile frămîntări muncitorești, de lupta clasei muncitoare împotriva nemiloasei exploatări.

★

In cel de al doilea război mondial, conducătorii Japoniei au tîrît țara, alături de Germania hitleristă și Italia fascistă în atacul mîrșav dezlănțuit de acestea. Războiul a avut un sfîrșit tragic pentru poporul japonez: lansarea de către S.U.A., în august 1945, a bombelor atomice, care au nimicit orașele Hiroșima și Nagasaki. Bombardamentul acesta sălbatic a costat atunci milioane de vieți, iar nenumărate victime ale radiațiilor atomice mor și astăzi în spitalele japoneze.

★

După război, imperialiștii americani s-au instalat în Japonia ca la ei acasă. Au început să construiască aerodroame și instalații militare și să reorganizeze armata japoneză sub pretextul înființării unor „unități polițienești". Conducătorilor S.U.A. nu le-au fost de-ajuns crimele de la Hiroșima și Nagasaki. Ei vor să tîrască Japonia într-un nou măcel, ațîțînd-o împotriva Chinei populare, împotriva lagărului socialist. Dar poporul japonez, greu încercat, nu mai vrea război. Masele populare protestează cu înverșunare împotriva remilitarizării Japoniei de către S.U.A. Mamele japoneze nu mai vor să-și vadă copiii schilozi sau murind în chinuri. De aceea fiece semnătură pusă pe Apelul Păcii e un strigăt, o chemare la luptă împotriva urgiei războiului. Necontenit au loc mitinguri, manifestații de protest împotriva înarmărilor și experiențelor atomice, pentru legături pașnice cu celelalte țări ale lumii.

In lupta aceasta pentru pace, în lupta clasei muncitoare japoneze împotriva crîncenei exploatări capitaliste, Partidul Comunist din Japonia joacă un rol de frunte. El grupează în jurul său forțele cele mai înaintate, cele mai luminate, care luptă să făurească poporului japonez un viitor mai bun.

VASILE MANUCEANU

Știri informații noutăți tehnice reportaj

CENTENARUL MĂRCII POȘTALE ROMÎNEȘTI

Oricît ar părea de ciudat, pe străzile Capitalei poate fi văzut zilele acestea un poștalion tras de 6 cai. Nu lipsesc nici vizitiul, surugii și chiar căpitanul de poștă, îmbrăcați în costume aidoma celor de acum un secol. Vizitiul pocnește din bici, surugiul sună din corn cerînd cale liberă și poștalionul aleargă spre Giurgiu, pe vechiul drum de poștă tot de acum 100 de ani. În fața acestui spectacol neobișnuit, gîndul te duce spre acea vreme cînd acesta era singurul mijloc de transport al scrisorilor și chiar al călătorilor. Azi cînd ți se pare cel mai firesc lucru să lipești pe un plic mica inscripție „Par avion" și să fii sigur că ajunge la destinație într-un timp care se numără cu orele, sărbătorirea centenarului mărcii poștale romînești ia o deosebită amploare în țara noastră.

Expoziția filatelică internațională care s-a organizat cu acest prilej, în Palatul Poștelor și Telecomunicațiilor din Capitală, este cea mai mare expoziție de acest fel din țara noastră. Peste treizeci de țări participante și-au trimis exponatele. Printre acestea se numără Uniunea Sovietică, R. P. Chineză și celelalte țări de democrație populară. Mai participă R. F. Germană, Franța, Elveția, Italia, Iugoslavia, Suedia, Anglia, Portugalia, Belgia, Olanda, Algeria, Etiopia, India, S.U.A., Chile. S-au întîlnit în această expoziție colecțiile filatelice a peste 400 de participanți, administrații poștale, asociații filatelice, case filatelice, întreprinderi filatelice, colecționari. „Clasa tineret" din expoziție reunește și interesante colecții filatelice ale copiilor din țara noastră, din R. D. Germană, Franța etc. Manifestările din cadrul sărbătoririi centenarului mărcii poștale romînești sînt multe și diverse: evocări, competiții sportive, concerte, vitrine etc.

Și acum pentru tinerii filateliști vestea mult așteptată: seria de timbre jubiliare a fost pusă în vînzare. Deosebit de interesante sînt și plicurile speciale „Prima zi" pe care sînt gravate pecetea lui Ștefan cel Mare și vestitul Olac de poștă.

Noutăți tehnice din R.P.R.

Dezvoltarea industriei de mase plastice face ca noile ei produse să fie folosite în tot mai multe domenii. De curînd s-a început fabricarea tuburilor de masă plastică (policlorură de vinil) pentru instalațiile electrice ale clădirilor, ca tuburi izolatoare și protectoare. Se pune deci la îndemîna constructorilor un nou material, cu calități deosebite, care înlocuiește în același timp tuburile de tablă plumbuită, la fabricația cărora se folosea material din import. Pe șantierul de la Săvinești a și început să se folosească primele cantități de țeavă din masă plastică.

Multe și diferite sînt proprietățile maselor plastice. Rezistența, stabilitatea termică, impermeabilitatea față de lichide și gaze, greutatea redusă, sînt numai cîteva dintre ele. Aceste calități nu există la nici un material din care se confecționează ambalajele mărfurilor de tot felul. Iată dar o nouă posibilitate de folosire a maselor plastice: ambalajele. Nu peste mult timp din aceste mase se pot fabrica recipiente, butelii, saci, pungi, cutii pentru produsele farmaceutice. Buteliile din mase plastice sînt foarte dure și vor putea înlocui cu succes buteliile de oțel pentru transportul diferitelor gaze. Se pot face și butelii pliante pentru benzină, ulei, produse lactate. După golire, acestea se strîng, ușurînd mult transportul și depozitarea.

Folosirea acestei mase plastice în afară de faptul că asigură aspectul frumos al obiectelor și o calitate superioară, aduce și mari economii întrucît poliacetilena este un fel de rășină sintetică care se obține din gaze de sondă și de cracare, materiale abundente în țara noastră.

Știința

De vorbă cu prof. univ. Călin Popovici

Mulți dintre cititorii noștri s-au interesat în scrisorile lor, care sînt rezultatele lucrărilor din cadrul Anului Geofizic Internațional. În dorința de a le răspunde, am făcut zilele trecute o vizită la Observatorul Astronomic din Capitală.

Aici ne-am adresat tovarășului prof. univ. Călin Popovici, pe care l-am găsit ca de obicei la lucru. Nu era momentul să-i răpim prea mult timp, așa că i-am spus direct ce ne aduce la dînsul. Cu bunăvoința cu care și altădată a răspuns dorinței cititorilor noștri, tov. Călin Popovici ne-a spus:

— Despre rezultatele cercetărilor din cadrul Anului Geofizic Internațional s-ar putea vorbi mult. Am să arăt însă doar cîteva din cele mai însemnate.

La Moscova a avut loc o adunare a oamenilor de știință care lucrează în cadrul Anului Geofizic internațional. Au fost peste 400 de reprezentanți din toate țările participante. Aci s-au expus și primele rezultate ale cercetărilor din Antarctica, datele științifice obținute de sateliții artificiali și rachetele geofizice asupra soarelui și influenței lui asupra pămîntului etc. Cucerirea Antarcticei și a spațiului cosmic din jurul pămîntului sînt cele mai importante rezultate ale cercetărilor A.G.I., cercetări în fruntea cărora se află Uniunea Sovietică. Lansarea sateliților artificiali a deschis era cuceririi spațiilor interplanetare și a adus noi cunoștințe asupra atmosferei înalte, a radiațiilor solare, a razelor cosmice etc. S-a dovedit de asemenea că ființele vii pot suporta condițiile zborului cosmic.

— Lansarea de către Uniunea Sovietică a rachetelor geofizice a fost urmărită cu viu interes și de cititorii noștri. Acum ei ar dori să afle care au fost observațiile făcute cu ajutorul acestora.

— Rachetele geofizice, trimise pînă la aproape 500 km înălțime, au îngăduit să se măsoare temperatura, densitatea aerului, să se determine compoziția sa, să se măsoare intensitatea razelor X și a razelor ultraviolete trimise de soare; să se măsoare magnetismul terestru, compoziția razelor cosmice etc. S-au putut înregistra și ciocnirile cu micii meteoriți. Așa cum se știe, rachetele geofizice sovietice au dus micii lor pasageri, cîinii, pînă la înălțimea record de 450 km. Cîinii au rezistat bine la condițiile zborului și astfel au arătat că în viitorul nu prea îndepărtat oamenii înșiși vor putea zbura cu astfel de rachete.

— Dar legat de întrebarea: „Se va schimba oare clima globului", ce ne puteți spune?

— Clima globului s-ar putea modifica, dacă ghețarii din Antarctica s-ar topi mai repede sau polii s-ar deplasa mai mult pe suprafața pămîntului. Depozitele de cărbune care s-au găsit în Antarctica, asemănătoare cu cele din Spitzberg, dovedesc că în trecut a existat acolo altă climă, mai blîndă. Cercetătorii sovietici au arătat însă că în prezent s-a ajuns la un echilibru în topirea ghețarilor din Antarctica și că deplasarea polilor pe suprafața pămîntului este acum prea mică (actuala lor mișcare se face într-un patrat de 30 m) spre a avea vreo influență asupra schimbării climei.

Iată dar însemnate realizări din cadrul Anului Geofizic Internațional. Lucrările continuă însă și ele vor aduce omenirii noi și noi cunoștințe prețioase.

F. BALAN

SPORT

PARTICIPĂM LA ETAPA REGIONALĂ

Pe stadionul „Unirea" din orașul Alba Iulia, s-a desfășurat, cu puțin timp în urmă, etapa raională a Spartachiadei pionierilor și școlarilor, la jocuri sportive.

După meciuri viu disputate, care au luat sfîrșit cu rezultate strînse, pentru etapa regională s-au calificat... cele mai bune echipe.

La fotbal, primul loc a fost ocupat de echipa pionierilor din Alba Iulia care a acumulat cel mai mare număr de puncte . 5.

Nici întrecerile de handbal n-au fost lipsite de interes. În urma unui meci „tare" pe primul loc, la fete, s-a clasat echipa școlii din Zlatna, care a întrecut cu scorul de 3—2 handbalistele din Teiuș. Tot la un punct diferență a cîștigat echipa de băieți din Zlatna, meciul cu cei de la Școala de 7 ani Teiuș. Meciul a fost aprig disputat și a luat sfîrșit cu scorul de 1—0 în favoarea noastră.

Cu toate acestea însă, sîntem bucuroși că echipele școlii noastre au obținut două locuri I. Prin urmare, la handbal băieți și fete noi vom reprezenta raionul Alba la etapa regională. Vom face tot posibilul să ne comportăm cît mai bine și — cine știe — să cîștigăm chiar primul loc!

VASILIE DORIN
Școala medie mixtă Zlatna

ȘTIRI

● *Duminică a luat sfîrșit în toate raioanele regiunii Timișoara, etapa a III-a a Spartachiadei pionierilor și școlarilor. În zilele de 22—23 noiembrie echipele clasate pe locul I vor participa la etapa regională care va avea loc în orașul Timișoara.*

● *Întrucît, în regiunea București, numărul de participanți la spartachiadă e mare, după desfășurarea întrecerilor din cadrul fazei intercomunale a Spartachiadei, echipele din regiunea București, clasate pe primul loc, vor lua parte la o fază pe centre de raioane, care se va desfășura în ziua de 23 noiembrie, în următoarele localități:* București, *(participă Titu, Răcari, Snagov, Brănești, Domnești, Oltenița),* Roșiori, *(participă Zimnicea, Alexandria, Tr. Măgurele, Olteni, Roșiori),* Giurgiu, *(participă Vidra, Drăgănești, Videle, Giurgiu)* și Ciulnița, *(participă Călărași, Slobozia, Lehliu și Urziceni).*

Etapa regională se va desfășura la București, în ziua de 30 noiembrie.

Duminică au continuat întrecerile din cadrul campionatului republican de box pe echipe. În foto: un aspect din desfășurarea partidei dintre Gh. Negrea (C.C.A.)— Petre Zaharia (Cetatea Bucur-C.F.R. — terminată la egalitate.

Măriuca de vorbă cu cititorii

Salut voios de pionier, dragi prieteni! Ultimele scrisori mi-au adus vești bune despre voi și mă bucur că cei mai mulți ați fost aleși în colectivele de conducere, lucru pentru care vă felicit din toată inima. Am aflat gîndurile multora dintre voi de a îmbunătăți activitatea în grupă, detașament sau în unitatea de care răspundeți, și mă bucur. Iată, ce mi scrie, bunăoară, BERARIU DIDINA din com. Racovița, reg. Timișoara: „Dorința noastră e să închegăm un colectiv bun. In timpul liber. printre alte activități, învățăm diferite jocuri pe care unii dintre noi le-au cunoscut în vacanță. Avem multe realizări, deoarece între noi există o prietenie strînsă.

Veștile Didinei sînt bune, nu-i așa MOLDOVAN LUCIA din orașul Reghin? Eu cred că și voi veți reuși să vă faceți singuri un program de activități interesante fără să vi-l trimit eu, — așa cum mă rogi. Dacă te vei sfătui cu pionierii din detașament, sînt sigură că vei aduna o mulțime de propuneri. Iar ca să faci un schimb de păreri cu pionierii din alte unități — te-ai gîndit bine. Uite, îți recomand pe ANDREI POMPILIU de la Șc. de 7 ani din com. Fîntîna Domnească, raionul Tr. Severin. Chiar zilele trecute mi-a trimis o scrisoare: „Din cauza ploilor — spune el — unul dintre drumurile ce lega satul nostru cu alte sate din împrejurimi s-a stricat și atunci trecerea căruțelor nu mai era posibilă. Sfatul popular a luat îndată măsuri. Noi am fost primii care ne-am dus să dăm ajutor. Unde locul era mai înalt, l-am îndreptat. Am nivelat apoi gropile cu bulgări pe care i am cărat tot noi. N-a fost deloc ușor, dar ca întotdeauna pionierii noștri au izbutit.

Despre asemenea fapte sînt sigură că veți putea să-mi scrieți și voi, dragi prieteni. Voi fi bucuroasă ori de cîte ori îmi veți povesti despre cea mai frumoasă acțiune pe care ați organizat-o sau despre cea mai interesantă gazetă de perete — și chiar despre lipsuri care sînt sigură că mai sînt prin școlile voastre. Poate aveți și unele mici necazuri — oare Măriuca de ce nu le-ar ști? Iată. ZOLA N. VIOLETA din com. Băicoi, reg. Ploești îmi scrie că a fost bolnavă și e tare necăjită deoarece a pierdut din lecții. Nu trebuie să te sperii Violeta! Știi ce te sfătuiesc? Stai de vorbă cu colegii tăi din grupă și vezi cu cine poți să înveți. Acela îți va spune ce s-a discutat în clasă pe marginea lecțiilor din manual. Așa a făcut un coleg din clasa mea și a izbutit în scurt timp să ajungă cu lecția la zi.

La revedere,
MĂRIUCA

Calendar pionieresc

21 NOIEMBRIE 1887

71 de ani de la moartea povestitorului popular Petre Ispirescu. „O seară de basm", este acțiunea cea mai potrivită pe care o poate organiza colectivul de conducere al detașamentului.

22 NOIEMBRIE 1877

S-a născut poetul revoluționar maghiar Ady Endre, autorul poemelor „Nepotul lui Gheorghe Doja", „Cîntecul fiului de proletar" și altele. Detașamentele pot organiza o seară literară în care să se citească din versurile poetului.

23 NOIEMBRIE 1948

A fost asasinat mișelește țăranul muncitor comunist Lazăr Cernescu din satul Rusca de către o bandă de fasciști și chiaburi.

Detașamentul poate organiza o întîlnire cu un activist de partid care să povestească pionierilor despre lupta partidului nostru dusă împotriva dușmanilor fericirii poporului muncitor. Nu uitați! Despre Lazăr Cernescu poetul Dan Deșliu a scris un poem: „Lazăr de la Rusca".

Se poate organiza și o vizită la gospodăria agricolă colectivă din apropierea comunei voastre.

24 NOIEMBRIE 1814

S-a născut Matei Millo unul din fondatorii Teatrului Național, mare actor și animator al scenei romînești. O întîlnire cu artiști care să vă vorbească despre teatrul din trecut și de astăzi, ar fi o inițiativă bună.

27 NOIEMBRIE 1852

Moare la Palermo, în Italia, marele patriot revoluționar Nicolae Bălcescu. Vă propunem o adunare cu temă închinată vieții marelui revoluționar. Și gazeta de perete trebuie să oglindească aspecte din viața și activitatea lui Nicolae Bălcescu.

EI NE POVESTESC

In satul bunicilor

Cînd am fost astă vară la bunici era să nu mai recunosc locurile acelea. Casele mici și sărăcăcioase aproape au dispărut, iar în locul lor s-au înălțat clădiri de toată frumusețea. Cînd am intrat în Petrești, așa se numește comuna, în față mi-a apărut o construcție masivă, despre care am aflat că sînt hambarele comunale. Ceva mai la deal se ridica o nouă clădire impunătoare — și ea aproape terminată. Bunicii mi-au spus că acolo va fi Sfatul popular. Tot ei mi-au povestit cum organizația de partid a luat hotărîrea să construiască pentru tineret un cămin cultural. Vestea aceasta i-a bucurat pe toți și atunci sătenii s-au înțeles să meargă de îndată să ajute să-l termine mai repede. L-am văzut și eu, e frumos. Asemenea construcții am întîlnit în comună peste tot. Și ce-i bucură mai mult pe săteni e că în casele lor a pătruns aparatul de radio. Au și biciclete. Toate acestea dovedesc viața nouă a oamenilor de prin părțile acelea. Pentru că vă spun drept, aveam impresia că mă aflu într-un orășel și nu la bunici, la țară.

GHEȚA DAN elev
București

Invăț într-o școală nouă

Multe lucruri s-au schimbat în orășelul meu în ultima vreme. Noi copiii învățăm anul acesta într-o școală nouă. Are și etaje. Eu învăț la etajul II. Băncile sînt și ele noi. iar pe jos avem parchet. Clasele sînt mari și luminoase. Intrăm în școală cu mult drag... Noi am pavoazat clasele cu lozinci și fotomontaje, iar pereții i-am împodobit cu tablouri. La ferestre am făcut și piedestale pentru flori. Totul e frumos și curat iar noi răspundem la toate acestea prin învățătură — așa cum ne-a fost înțelegerea de la începutul anului.

CALALB MIOARA
cl. a VII-a Școala medie mixtă Adjud

Orașul e mai frumos

Iți trimit o veste bună, dragă redacție... Află că s-au terminat locuințele petroliștilor despre care îți vorbeam data trecută. La ferestre, alături de garofițele roșii, se văd acum fețe vesele de copii, care sînt mărturia bucuriei celor ce s-au mutat acum în case noi. Străzile nu mai sînt mici ca altădată, ci adevărate bulevarde pe unde circulă acum autobuze, care aduc pe harnicii muncitori la marele combinat forestier. Despre el îți amintești? Ți-am povestit în ultima scrisoare. Dar acum e uriaș. Aici lucrează un furnicar de oameni, care cu ajutorul mașinilor mecanizate, construiesc uimitor de repede. Mi-e drag orașul meu și cred că nu-i altul mai frumos.

COMANESCU NELUȚA cl. a V-a
Școala medie mixtă nr. 2 Tudor Vladimirescu Tg. Jiu

Studioul de diafilme „ION CREANGA"

prezintă:

Valea Oltului

Masivul calcaros Hașmașul Mare este locul de obîrșie a trei rîuri ce coboară spre cîmpiile patriei noastre: Bicazul, Mureșul și Oltul.

Priveliștea încîntătoare a Hașmașului se îndepărtează. Oltul trece pe lîngă prima așezare, satul Bălan. Apoi apele sale cristaline șerpuiesc spre Sîndominic, trece pe lîngă Miercurea Ciucului, centru cultural și economic, Sfîntul Gheorghe, Rîmnicul Vîlcea, Slatina.

Mari sînt bogățiile ce se găsesc pe malurile Oltului! Culturi întinse de cartofi și secară, sfeclă de zahăr și orez, păduri seculare de brazi, zăcăminte de turbă și lignit, ardezie și bazalt.

In apropierea Oltului sînt cunoscutele stațiuni balneo-climaterice Tușnad, Malnaș. Pe cîmpiile Oltului cresc turme de vite de rasă și podgorii întinse cu vinuri cunoscute peste hotarele patriei noastre.

Obosit de un drum zbuciumat de peste 600 km., bătrînul Olt ajunge la Dunăre, lîngă orașul Turnu-Măgurele.

Laurențiu Duță

Victor

Pe cerul sticlos de primăvară, nici un nor. Soarele, pierdut și el în oceanul de lumină mîngîia sfios vîrfurile mestecenilor albi gata să dea în mugur. De sub clapele acordeonului notele țîșneau senine, proaspete, topindu-se în legănatul de balerină al mestecenilor cu trupurile albe:

„Spune-mi ce te clatini
Gingașă riabină
Aplecîndu-ți capul
Către rădăcină..."

Bașii răspundeau surd, îngîndurate dorințe a florii de pe malul rîului, care vrea să fie alături de stejarul puternic:

„Cum să nu mă clatin
Cum să nu mă frîng
Colo peste apă
E-un stejar în crîng".

. . . .

Victor terminase lucrarea științifică. O susținuse cu „foarte bine". Seri de-a rîndul își purtase degetele peste proeminențele cărților și caietelor pentru orbi. Căci Victor nu vedea...

...Cînd am aflat că o să locuiesc cu un orb în cameră m-am îngrozit. Aș fi vrut să mă duc la Galina Nikolaevna administratoarea căminului să-i spun să mă repartizeze în altă cameră. Dar după ce l-am cunoscut...

...Niciodată nu-mi închipuisem că există o greutate mai mare decît necunoașterea unei limbi. Mergeam uneori pe stradă și invidiam pe copiii gălăgioși care nu se încurcau cînd vorbeau. Trebuia să fac conspecte. Să iau notițe. Să răspund la seminarii. Se apropiau examenele de iarnă. Ce m-aș fi făcut fără Victor? La vestea că pentru examenul de literatură rusă veche trebuie să citesc sute de pagini scrise mărunt, m-am speriat.

— Nu pot Victore. Inchipuiește-ți. Abia mă înțeleg cu bufetierul dar mite să înțeleg limba rusă veche.

Și Victor rîdea. Rîdea dezvelindu-și dinții mari albi ca niște mărgele.

— Ba o să vezi tu cum o să poți.

Am stat seri de-a rîndul împreună cu el în sala de lectură. Așa l-am cunoscut pe viteazul Igor, pe curajosul Nikitin care s-a încumetat să pornească peste mări și țări spre pămîntul Indiei. După ce am dat examenul, Victor m-a mustrat: „Să nu-ți pierzi niciodată încrederea în tine. Omul care nu are încredere în el înseamnă că nu poate visa. Și ce-i omul fără vise? O cutie frumoasă pe dinafară din care s-a vărsat tot ce e mai de preț. Auzi? Să nu-ți mai pierzi niciodată încrederea în tine.

O, de cîte ori m-a ros curiozitatea să-l întreb cum a orbit. N-am avut curaj. Cum poți spune despre un om că e orb, cînd vede atît de bine în viață?

Intr-una din zile a venit de la facultate vesel. Știam că e unul dintre cei mai buni studenți, știam că lucrarea lui va fi apreciată. Mă bucuram însă ca un copil ori de cîte ori aflam că a avut succes.

— Hai să mergem în parc la Sokolniki. E un aer de miere afară. A deschis geamantanul să-și scoată acordeonul. Ceva tare a căzut jos. M-am repezit să-l ridic. Era o păpușă de lut. O păpușă roșie ca acelea pe care mama le aducea în fiecare an sorei mele de la tîrgul de Sîntămărie. Victor a clipit des speriat.

— S-a spart?

— Nu s-a spart Victore. De unde o ai?

A pipăit-o cu atenție ca pe un obiect prețios și a pus-o în buzunar.

— E o poveste lungă. Dacă vrei am să ți-o spun odată...

Am plecat în parc. Ne-am așezat pe o bancă în desișul de mesteceni. Victor a cîntat din nou „Riabina". Totdeauna cînd cînta, începea cu acest cîntec. După aceea a întins burduful acordeonului lung, lung de tot. Mă așteptam să înceapă un alt cîntec rusesc.

— Victore, mi-ai promis că ai să mi povestești... A zîmbit îngăduitor spunîndu-mi parcă „ai răbdare". Și atunci... ce minune! De sub clapele acordeonului a țîșnit mai întîi sfioasă ca un firișor de apă o melodie pe care o cunoșteam de mult, din verile pline de arșiță ale copilăriei mele de pe Bărăgan: „Peeee maarginеaa Dunăriii măi"... Apoi melodia a umplut parcul. Am tăcut. Prea multe voiam să spun. Ochii lui Victor rîdeau. S-a întors deodată spre mine.

— Ei acum știi de unde am păpușa?

— Abia acum nu știu nimic.

A lăsat acordeonul pe bancă și a început:

— ...Pe atunci eram tînăr de tot. Să fi avut 19 ani. Da 19 ani. După luptele cumplite de la Iași am sosit într-o localitate în apropiere de Galați, frînți de oboseală. Nemții fugeau aruncînd în aer poduri și clădiri, lăsînd în urma lor lanuri de porumb minate. In comuna aceea pe malul Dunării se mai aflau abia cîțiva locuitori. Am rămas cîteva zile să ne refacem. Casa la care am fost repartizați era aproape pustie. Durerea oamenilor se întipărise parcă în pereții ei. Omul ciung, din cauza unui accident la o fabrică de armament, pleca în zori lăsînd acasă o fetiță de vreo 5 anișori. Mama copilului murise după cît am înțeles în urmă cu cîteva săptămîni. Tatăl îi lăsa un sfert de pîine din care fetița ciugulea ca o păsărică, apoi o așeza pe sobă și pleca la „plimbare" cu păpușa. Am chemat-o într-o zi și am împărțit cu ea ciorba. I-am dat și cașa. Ne-am împrietenit. Am aflat că o cheamă Sofica. Intr-o dimineață m-a luat de mînă și a început să-mi spună nu știu ce în limba ei. M-am făcut că înțeleg. Am pornit pe malul Dunării. Era spre sfîrșitul verii și de partea cealaltă a apei păpurișul dădea în auriu. Ne-am așezat. Cerul era de un senin adînc că te pierdeai în el. Am închis ochii ascultînd ciorovăiala unor rățuște de pe malul celălalt. Totul era atît de liniștit, încît am uitat că e război. Sofica nu-știu ce-mi tot spunea arătîndu-mi păpușa. N-am înțeles firește. I-am spus așa într-o doară „Da Sofica, da". Și am închis din nou ochii. Atunci am auzit cîntecul acesta „Pe marginea Dunării". Cînta o voce subțire care înțepa inima. Femeia culegea mi se pare trestie de pe malul celălalt. Am crezut că sînt pe malul Donului. Lăstunii zburau la fel ca-n vremea copilăriei. Am uitat de război. Mi-au venit în minte figurile dragi lăsate în urmă cu mii de kilometri „Or fi refăcut oare casa? Imi scriseseră că a dărîmat-o o bombă". Și-atunci... o bubuitură mi-a sfîșiat visarea. Cîntecul a tăcut. M-am ridicat speriat. Sofica, unde-o fi Sofica? Din spre locul bubuiturii se auzeau țipete și în curînd flăcări albastre au început să se înalțe spre cer. Am alergat cu sufletul la gură. Nemții în fuga lor lăsaseră un tren plin cu trotil. Femeile îl deșertaseră din sacii de mătase pe care îi luaseră. Rămăsese un vagon nedeșertat. O scînteie a fost de ajuns. Trenul era înconjurat de flăcări. Pe margine cîteva femei țipau înebunite de spaimă. „Sofica, Sofica", strigam eu alergînd besmetic. O femeie m-a luat de mînă arătîndu-mi un vagon: „Sofica, Sofica". Am înțeles că trebuie să fie dincolo de rugul albastru. Nu știu cum am trecut prin flăcări. Am răscolit prin vagonul ai cărui pereți trosneau. S-au agățat de mine patru mînuțe. Le-am ridicat și m-am repezit din nou în flăcări. Sofica nu era. Țipînd de spaimă, fetițele au rupt-o la fugă spre casele lor. Dar Sofica... O, cum mă usturau ochii. „Sofica, Sofica" strigam de credeam că o să-mi crape gîtlejul. Din nou femeia mi-a arătat acelaș vagon: „Sofica, Sofica, tam Sofica". M-am aruncat din nou. O parte a vagonului se prăbuși împroșcînd scîntei. Am găsit-o jos. Nu mai mișca. Am luat-o în brațe și am ieșit din nou. Era ea. Ținea păpușa strîns în mînuță: „Eh, Victore, Victore, prea devreme ai crezut că-i pace", gîndeam. Cînd a deschis ochii, ochișorii ei negri, vioi, am crezut că înebunesc de fericire. Am luat-o strîns în brațe și am pornit spre casă. Sofica a început din nou să-mi povestească ceva arătîndu-mi cu degețelul ei spre păpușă. Fața îmi ardea ca de jar, iar capul vîjîia de parcă ar fi vrut să-mi plesnească. In fața mea ceața prindea să se îngroașe... Sofica îmi arăta o arsură la mînă șoptindu-mi ceva speriată. I-am privit mîna subțiratecă. Și deodată totul s-a făcut negru. M-am ținut să nu cad. Nu. Nu leșinam. Orbisem.

...M-am trezit pe înserat legat la ochi. Efectul morfinei trecea. Mai aveam oare față? Mai aveam mîini? Nu știu. Eram tot numai o usturime. Am simțit că cineva se apropie de mine. Mi s-a spus că e un om cu un copil. Am simțit cum mîna ei micuță trece ușor peste bandajul de pe față. Mai departe nu mai știu. Cînd m-au trimis la spital, mi-au dat păpușa asta.

— E de la fetița aceea, mi-au spus.

Și iată, acum, o păstrez cu mine.

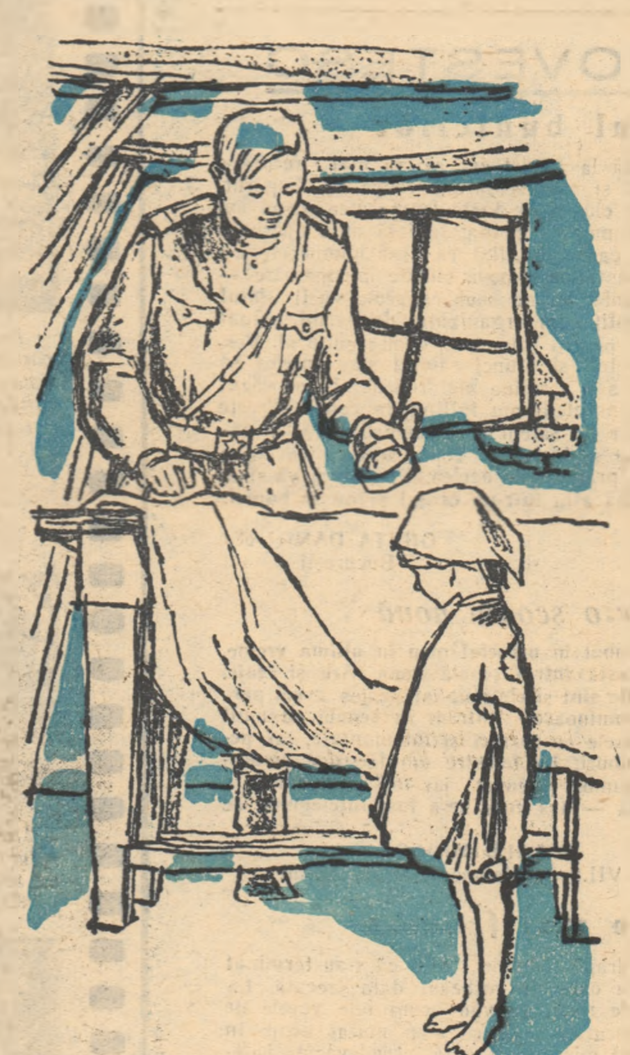
Victor pipăie din nou păpușa cu degete tremurînde.

— Aș vrea s-o mai întîlnesc din nou pe Sofica. Trebuie să fie acum fată mare. S-o fi și măritat poate. Copiii ei or să aibă păpuși mai frumoase și n-or să mănînce niciodată un sfert de pîine cu mălai pe zi. Dac-o s-o găsești, salut-o din partea mea".

...Victor e acum profesor la o școală din Ural. Am căutat mult s-o găsesc pe Sofica. N-am izbutit. Intr-o dimineață, în Cișmigiu am văzut un grup de pionieri. Se plimbau împreună cu educatoarea. Deodată o voce a strigat:

— Sofica să nu uiți mîine să aduci cartea de Pușkin pentru cercul de limba rusă.

Am tresărit. Dar nu. Nu se putea să fie Sofica cea care mînca un sfert de pîine cu mălai pe zi. Pioniera avea obrăjorii rotunzi și plini de sănătate. Ceilalți copii la fel. I-am salutat totuși din partea lui Victor, profesorul din Ural...

De la voi, pentru voi!

Lumina cărții o sorbim cu drag...

Am început din nou un an de școală
Cu drag ne aplecăm peste caiete,
Și descîlcim probleme cu migală,
Sorbind din carte slovele cu sete.

Sîntem doar, matelоți pe-întinse ape;
Spre luminoase țărmuri navigăm
Vrem să cunoaștem totul de aproape
Și ceea ce nu știm, să învățăm.

Să cucerim științei înc-o treaptă
Azi învățăm din nou cu sîrguință,
Căci drumul care-n viață ne așteaptă
Ne cheamă îndrăzneț spre biruință.

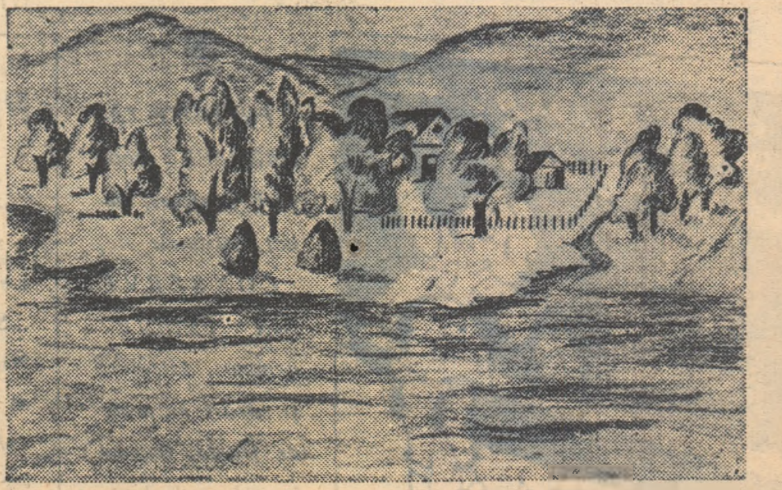
Elevii clasei noastre cu mîndrie
Dorința și-o înalță ca pe-un steag
In frunte clasa noastră vrem să fie;
Lumina cărții o sorbim cu drag.

PETRU AGAPE
cl. a VI-a A Școala elementară de 7 ani „M. Kogălniceanu" Iași

Toamna

Pasările au plecat:
Berzele s-au dus,
Cocorii umplu norii
Stol cu stol.
A plecat bătrînul graur,
Cel cu penele de aur,
I-am văzut eu cuibul gol.
Frunze galbene,
Cad pe plai.
Copacii stau săraci
Fără strai.
Toate viile-s culese
Mustu-n prese curge lin.
Din livezi te-mbie-n șoapte
Fructe coapte, rod din plin.

NECULA M. RADA
cl. a IV-a — comuna Sohatu raionul Brănești reg. București

„Valea Someșului"

COTUȚIU CORNELIU
comuna Beclean — raionul Beclean

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București, Piața „Scînteii" tel. 17.60.10; 17.61.06. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".